

QUAN EL PSPV NO ERA PSOE

PSC-PSPV: Trajectòries comunes, resultats ben diferents

El final de la guerra civil i l'Estatut de Benicàssim, de 1982, emmarquen el repàs històric que Benito Sanz, al llibre «Los socialistas en el País Valencià (1939-1982)» realitza de les diferents forces socialistes valencianes. Una història on els camins seguits pels socialistes del Principat i del País Valencià són, fins el pacte electoral entre el PSC i el PSOE, ben coincidents.

Josep Ramon Lluch

És a punt d'aparèixer als aparadors de les llibreries i quioscos el llibre *Los socialistas en el País Valencià (1939-1978)*, del qual és autor Benito Sanz, militant del PSPV-PSOE i des de 1985 director del Gabinet de la Presidència de les Corts Valencianes. És una obra densa, atapeïda de noms i de dades que fan un recompte acurat de cinquanta anys de socialisme al País Valencià, des de l'inici de la dictadura del general Franco fins a l'Estatut de Benicàssim.

Un dels capítols més interessants és el referit a la relació, estreta, existent entre el Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) i el socialisme nacionalista valencià del Partit Socialista del País

Vota PSPV - Bloc

Més informació:
C./Almirante n.3 pla. 5
Telf: 332 18 29
Ap.Correus 667 València

Valencià (PSPV) abans que totes dues forces acabaren coaligant-se amb el PSOE. Així mateix, destaca el paper jugat per l'aleshores professor d'Econòmiques, nascut al Principat, Ernest Lluch, i els diferents camins que prengueren el PSC i el PSPV davant l'oferta del PSOE de constituir una sola força socialista.

Tot seguit transcrivim alguns paràgrafs del capítol titulat «El PSPV darrere de les passes del PSC», on l'autor analitza el paral·lelisme existent entre la trajectòria seguida pels socialistes catalans i pels socialistes nacionalistes del País Valencià, «inclús —diu l'autor— un cert mimetisme del PSPV envers el PSC».

«El congrés constituent del PSC es va obrir amb un míting socialista al Pa-

Ernest Lluch, Vicent Llombart, Alfons Cucó, Josep Pons Joan Olmos, Joan Romero i Vicent Garcés, després d'entregar la documentació necessària per legalitzar el PSPV.

El PSOE paga amb càrrecs els dirigents del PSPV

Tona Català

Aquesta intenta ser una petita mostra d'allò que ha quedat dels joves estudiants que pels anys setanta treballaven, des de dins del PSPV, en un projecte de país, molt diferent al que finalment s'ha esdevingut. Aquesta gent, aquests noms, aquests càrrecs no són la continuació del PSPV. Diu Vicent Ventura que «el PSPV es va diluir quan es va unir al PSOE. Sols va assumir les sigles i l'organització comarcal». Ventura assegura que el PSOE els ha pagat i continua pagant-los amb molts diners aquella primera militància. De fet, tots ocupen càrrecs institucionals d'importància, però no càrrecs polítics. No és la gent del PSPV qui controla el partit.

Vicent Soler: ex-conseller d'Administració Pública i actualment vicepresident de les Corts valencianes. Segundo Bru: ex-conseller d'Indústria, Comerç i Turisme i ara diputat a les Corts valencianes. Vicent Garcés: regidor de l'Ajuntament de València entre els anys 79-87. Diputat provincial entre el 79 i el 83. Actualment és diputat a les Corts valencianes i membre del comitè nacional del PSPV i de l'executiva federal del PSOE. Jo-

sep Pons: diputat al Parlament espanyol i ara eurodiputat. Ha estat a l'executiva federal del PSOE. Ernest Nabàs: diputat a les Corts valencianes i membre de l'executiva del PSPV. Alfons Cucó: senador, ex-eurodiputat, ex-membre de l'executiva del PSPV.

Vicent Llombart: ex-conseller d'Obres Públiques. És membre de l'executiva comarcal de València i diputat a les Corts valencianes. Celeste Juan: diputada a les Corts espanyoles. Manuel Girona: ex-president de la Diputació de València i ara Síndic de Comptes. Vicent Vercher Garrigós: diputat provincial i alcalde de l'Alcúdia de Crespins. Xavier Tàrraga Bernal: diputat al Parlament espanyol. Josep Sanchis Micó: alcalde de Benetússer i membre de l'executiva comarcal de l'Horta Nord. Josep Suay: alcalde de Carlet. Vicent Tàrraga: alcalde de l'Eliana. Ex-president de la mancomunitat del Camp de Túria i secretari general de l'executiva comarcal del Camp de Túria.

Joan Romero: ex-director general del Ministeri d'Educació i Ciència de Madrid. Vicent Campos: alcalde de

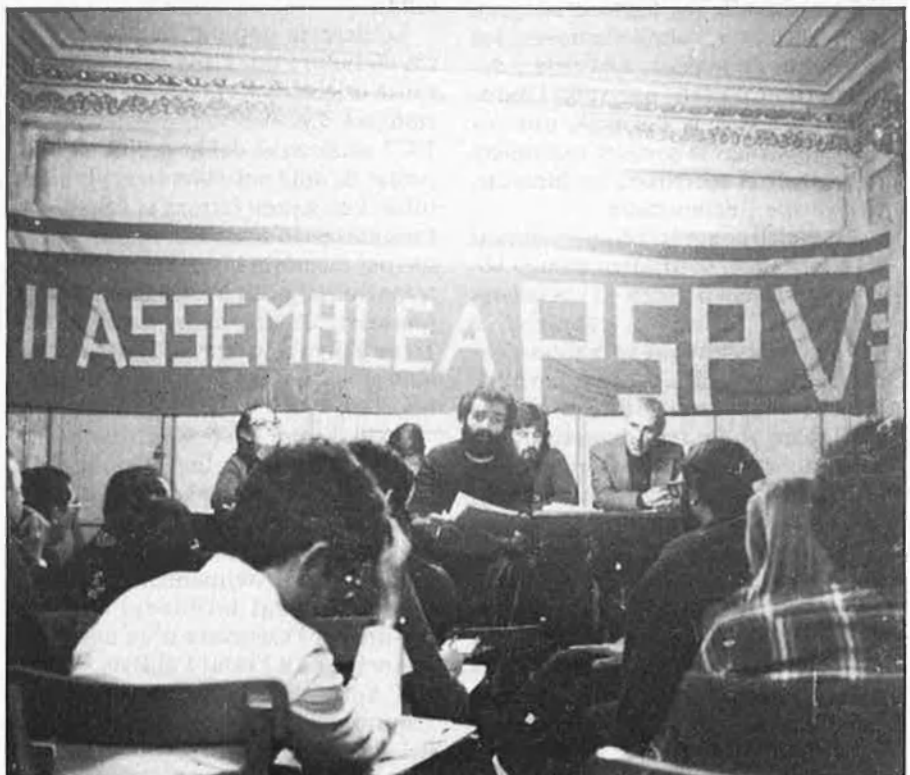
Massamagrell. Joan Olmos: director general a la Conselleria d'Obres Públiques. Rafael Juan Fenollar: director general d'Administració Local. Josep Sanus: alcalde d'Alcoi, president de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies. Secretari general de la comarca de l'Alcoià. Josep Maria Calabuig: alcalde de Xàtiva. Daniel Gozalbo: alcalde de Castelló. Celi Crespo: alcalde de l'Alcúdia. Josep Antoni Franco: secretari general de la Conselleria d'Agricultura.

Andreu Garcia Reche: Conseller d'Indústria, Comerç i Turisme. Joaquim Puig: director del Gabinet del President. Joan Ballester: ex-regidor de l'Ajuntament de València, diputat provincial i membre de la comissió executiva comarcal del PSPV. Salvador Almenar: director general d'Ensenyament Universitari. Manuel López Estornell: director general de Comerç. Josep Micó Catalán: regidor de l'Ajuntament de València entre els anys 79-87. Manuel Agramunt: director general de Turisme. Francesc Seva: diputat provincial d'Alacant. Ex-membre del Comitè Nacional del PSPV-PSOE. □

lau Blau-grana de Barcelona, el 22 de juny de 1978, amb l'assistència de 15.000 militants i simpatitzants i es va cloure l'1 de novembre de 1976. La línia política aprovada era la de ser un partit socialista marxista, no alineat amb la Internacional Socialista i sí amb els socialismes mediterranis, aliens als dos grans blocs. Autonomista, federalista i autogestionari. Al congrés s'aprovà un manifest que recollia la línia política del PSC. La presència de les delegacions d'altres partits d'àmbit internacional, nacional i català, va ser àmplia i variada, com també la del món de la cultura. Destacable fou el fet de l'assistència de delegats d'UGT i del PSOE.

La trajectòria congressual del PSPV fou semblant, tant en allò que respecta a l'estructura, programa, aprovació d'un manifest i línia política, i es va realitzar alguns mesos després que el congrés del PSC (febrer-abril 1977)...»

Malgrat aquests inicis coincidents, les trajectòries paral·leles de tots dos partits es van trencar arran de la pro-

II Assemblea del PSPV. Entre d'altres, Vicent Garcés i Vicent Pitarch.

posta del PSOE de formació d'un sol partit socialista sota aquestes sigles. Segons Benito Sanz, «el PSC accepta el pacte electoral amb el PSOE sota les sigles PSC-PSOE, tot trencant amb l'FPS. Les negociacions amb el PSOE li són molt favorables, a més de simplificar l'oferta electoral a pràcticament PSC-PSOE. Per la seua banda, el PSC aconsegueix de mantenir la identitat com a partit, no integrant-se al PSOE, sinó formant una llista de coalició i manteniment les seues sigles». En el cas del País Valencià, les relacions entre el PSPV i el PSOE són ben diferents... L'operació del PSC al País Valencià només la podia haver dut endavant Vicent Ventura, que reunia unes característiques d'home pont, negociador i coneixedor del PSOE. Ventura, però, va optar per mantenir posicions que primaven la concepció federalista i autonomista sobre les altres. El setembre de 1976, Ventura abandonà el PSPV, però aleshores s'oposaren els germans Garcés i la seua

EL POBLE VALENCIÀ

Portaveu del Partit Socialista del País Valencià
N.º 10 - 11 Enecc - 115 Desembre 1977 - Pneu 15 Ples

ELS TREBALLADORS I EL PACTE

En aquest número

En aquest número

- La gestió del treballador de l'empresa... (p. 10)
- El treballador i el pacte... (p. 11)
- El treballador i el pacte... (p. 12)
- El treballador i el pacte... (p. 13)
- El treballador i el pacte... (p. 14)
- El treballador i el pacte... (p. 15)
- El treballador i el pacte... (p. 16)
- El treballador i el pacte... (p. 17)
- El treballador i el pacte... (p. 18)
- El treballador i el pacte... (p. 19)
- El treballador i el pacte... (p. 20)

concepció del socialisme, a una opció que consideren socialdemòcrata en la línia de la Internacional Socialista. Entre una militància força influïda per les

La necessària unitat socialista

Vicent Garcés *

Ara fa deu anys tingué lloc el I Congrés constituent del PSOE del País Valencià. El lloc, Alacant. Els protagonistes érem uns pocs milers de socialistes, joves i vells, que volíem establir les bases d'un gran partit socialista, definit aleshores com de classe, de masses, marxista i democràtic. Un partit que volia l'autonomia per al País Valencià, que volia transformar la societat capitalista en construir el socialisme en llibertat, pluralisme i democràcia.

En aquell congrés, i després durant tot l'any 1978, confluïren en una sola organització política els socialistes valencians. La unitat organitzativa era una necessitat que la realitat s'encarregà de resoldre. Ara bé, ja configuració d'un únic partit, el PSPV-PSOE, no podia fer desaparèixer les diferents concepcions sobre les formes de construcció del nou estat democràtic. Ni tampoc les diverses maneres d'entendre el procés cap a l'autonomia valenciana, ni les distintes sensibilitats sobre els continguts de la ideologia socialista. Es pot afirmar que l'any 1978 és el final de la diàspora organitzativa dels socialistes i l'inici de la dialèctica política diferenciada a l'interior del PSPV-

PSOE. De la complexa realitat econòmica, social i política de l'estat i el País Valencià l'any 1975 i els següents, se'n han fet anàlisis distintes que fonamenten les diferències anotades.

La derrota popular de l'any 1939 i la dictadura fins l'any 1975 foren la causa originària de la dispersió del socialisme. Les eleccions legislatives de 1977 situaren el debat polític desenrotllat els anys anteriors en el pla electoral. I en aquest terreny el PSOE era l'organització socialista millor situada (per memòria històrica i suport internacional) per a aconseguir els vots populars. Després de les eleccions del 15 de juny, el procés d'unitat socialista al voltant del PSOE era imparable.

Avui tenim una Constitució de l'Estat espanyol, una democràcia parlamentària consolidada i un Estatut d'Autonomia en aplicació. Aquestes conquestes fonamentals per al lliure desenvolupament del nostre poble han estat facilitades en gran mesura per l'existència d'un únic partit socialista a l'estat i al País Valencià. Aprofundir el règim democràtic i l'autonòmic actual en la perspectiva del socialisme i del federalisme és la

tasca que tenim davant. Foren les múltiples formes d'entendre aquest treball les que justificaren, en part, l'aparició de diverses organitzacions socialistes en el País Valencià fins l'any 1978. Avui la realitat social que hem ajudat a construir exigeix avançar. Els socialistes valencians, units en una sola organització, hem comptat, fins ara, amb la confiança majoritària del nostre poble. La unitat socialista és un factor important per tal de no defraudar aquesta confiança en el futur.

* Membre del Comitè Federal del PSOE i del Comitè Nacional del PSPV-PSOE.